

داوطلبان بزرگ‌ترین قدرت نهضت جهانی صلیب سرخ

صفحه ۱۰

شهروند

۹۸۰۰۹۰۲۱

۱۵ ربیع‌الثانی ۱۴۴۱ | 12 Dec 2019
سال هفتم | شماره ۱۸۵۹ | ۱۶ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

گزارش «شهروند» از دارایی جدید استقلال
که کسی از آن خبر نداشت

زمین گمشده «استقلال» در گیلان پیدا شد

گروه ورزش، حسین قهار | پیگیری‌های قانونی برای واگذاری باشگاه استقلال در ماه‌های گذشته با یک اتفاق حیرت‌انگیز و غیر قابل باور برای مسئولان این تیم و وزارت ورزش همراه بوده است. نامه‌نگاری و دریافت گزارش‌هایی متعدد از دستگاه‌های مختلف کشور در مراحل قانونی پرونده خصوصی سازی، مدیران را در جریان پرونده مشکوک به فساد یکی از مدیران عامل سابق باشگاه قرار می‌دهد. در واقع استقلال متوجه می‌شود که در دهه ۸۰ مالکیت زمینی را در یکی از شهرهای گیلان برعهده گرفته که اسناد و مدارک آن در باشگاه موجود نیست. به همین ترتیب پیگیری‌ها و مکاتبات اداری ردپای یکی از مدیران سابق را درباره این ابهامات به آنها نشان می‌دهد. حقوقی بودن زوایای مختلف این پرونده به قدری پیچیده و حساس است که به هیچ عنوان نمی‌شود به تمام جزئیات و شایعات مربوط به آن پرداخت. تنها راهی که باقی می‌ماند ارایه یک سری اطلاعات کلی، طرح سوال و تلاش برای شفاف‌سازی از سوی مدیران باشگاه استقلال و حتی وزارت ورزش و جوانان است. به‌رحال هواداران و رسانه‌ها باید در جریان تمام حقایق این باشگاه قرار بگیرند؛ پس وقتی بحث شناسایی دارایی‌های باشگاه برای واگذاری به بخش خصوصی و تعیین ارزش استقلال در میان باشد، همه حق دارند بدانند اخیراً به مدیریت باشگاه اطلاع داده شده که استقلال صاحب یک زمین با مترای بالا در یکی از شهرهای استان گیلان در دهه ۸۰ شده، اما ابهامات بسیار زیادی درباره اسناد و مدارک این زمین و انتقال مالکیت آن وجود دارد...

صفحه ۱۳

رئیس جمعیت هلال احمر در چه فرآیندی انتخاب می‌شود

چند نکته از انتخاب کلیددار «ساختمان صلح»

صفحه ۱۱

روحانی در جلسه هیأت دولت: تقویت شبکه ملی به معنای قطع اینترنت نیست

صفحه ۲

عکس: president.ir

یادداشت

صدایی که شنیده می‌شود؛ توجه نمی‌شود

عباس عیدی
روزنامه‌نگار

دوسال پیش و پس از اعتراضات دی ماه ۱۳۹۶ یادداشتی نوشتم و بار جاع به کتاب صدایی که شنیده نشد، متذکر شدم که: «سال گذشته (۱۳۹۵) در همین روزها کتابی را با آقای دکتر گودرزی منتشر کردیم به نام «صدایی که شنیده نشد». این کتاب در اصل پژوهشی است که در سال ۱۳۵۳ از طرف مجموعه‌ای از استادان ارتباطات برای رادیو و تلویزیون وقت به مدیریت دکتر اسدی و دکتر تهرانیان انجام شد. پژوهش با هدف خاصی برای رادیو و تلویزیون آن زمان انجام شده است، ولی مضمون مهمی در آن است که برخی از افراد تیزبین آن زمان متوجه آن شدند و امروز که پژوهش را می‌خوانیم، این مضمون روشن‌تر از همیشه دیده می‌شود. در واقع پژوهش به زبان بی‌زبانی اعلام می‌کرد که اتفاقاتی در راه است. این صدا خیلی بلند نبود، ولی اگر گوش‌های تیزی وجود می‌داشت، احتمالاً آن را می‌شنید. امروز همه تعجب می‌کنند که چرا کسی در آن زمان متوجه ماجرا نشد. آن زمان گذشت، ولی امروز نه آن صداهای ضعیف که چندین سال است فریادهای بلند از سوی بسیاری از صاحب‌نظران مطرح است که با عدد و رقم می‌گویند مجموعه مطالعات موجود نشان می‌دهد شاخص‌های ذهنی و عینی، هیچ‌کدام مطلوب نیست و به نظر ما حتی مهم‌تر از شاخص‌های عینی، شاخص‌های ذهنی است. شاخص‌های امید به آینده، اعتماد به دیگران، ارزیابی از اخلاقیات جامعه، ارزیابی از عدالت، ارزیابی از وضع آینده، نگرش نسبت به مشکلات اقتصادی و اجتماعی، مسئله فساد و... هیچ‌کدام در موقعیت‌های مطلوبی قرار ندارند، سهل است که در وضع نامطلوب قرار دارند. شاخص‌های عینی نیز نیازی به بیان نیست. وضع رشد اقتصادی، بیکاری، تورم و مسائل دیگر از جمله آلودگی‌های هوا، ترافیک، وضع آب و... همه و همه می‌توانند آسیب‌زننده به ثبات

و آرامش روانی فرد و جامعه باشند. در کنار همه اینها فقدان انسجام اجتماعی اهمیت خاص خود را دارد که در عمل برنامه‌ریزی را بلاموضوع کرده و شاید هم ریشه بخشی از این مشکلات است.» همان‌طور که ملاحظه کردید در آن یادداشت نوشته بودم پژوهش‌ها نشان می‌دهند صداهای موجود در جامعه در حال تبدیل شدن به فریاد هستند و پرسیدم که چرا برخی گوش‌ها آن را نمی‌شنوند. امروز می‌خواهم بگویم به نظرم انسان صداهای را می‌شنوند، ولی قادر به هضم و پاسخ‌دادن به آنها نیستند، لذا دست روی دست می‌گذارند.

این رفتار بدتر از نشیندن است. پیمایش‌ها و نظرسنجی‌ها با صدای روشن و رسا نظرات مردم درباره امور جاری را بازتاب می‌دهند. بی‌اعتمادی به سیاست و بی‌انگیزگی در مشارکت، ناامیدی از آینده، موجب دو رفتار انفعالی و پرخاشگرانه شده است. متأسفانه رفتار تند و خشونت‌آمیز آن که در اعتراضات اخیر تجلی یافت، مورد توجه افکار عمومی و رسانه‌ها قرار می‌گیرد، در حالی که رفتار انفعالی و گوشه‌گیری و یأس و احيانا خودکشی، کمتر مورد توجه است و ارزش خبری پیدا نمی‌کند، در حالی که اثرات تخریبی این رفتار بیشتر است. چرا این صدا شنیده می‌شود، ولی اقدامی صورت داده نمی‌شود؟ به نظر می‌رسد متولیان امر گمان دارند هر گونه اصلاح و تغییری ممکن است تعبیر بدی پیدا و اوضاع را بدتر کند. بله، ممکن است، ولی این دلیل منطقی برای شنیدن و اقدام نکردن نیست، زیرا ادامه وضع موجود اوضاع را بدتر می‌کند. باید راهی برای تفاهم و درک مسئولانه پیدا کرد و اجازه نداد افراد غیرمسئول با تحلیل‌های غیرواقعی و بدبینانه از نتایج احتمالی تغییرات، مانع از تحول و اصلاحات شوند. هزینه‌های اصلاحات و تغییرات در امروز بسیار کمتر از آینده و منافع آن بسیار بیشتر است. گمان نکنیم که با پشت گوش انداختن می‌توان مغری پیدا کرد.

خبر

بیانیه وزارت دادگستری به مناسبت روز جهانی حقوق بشر:

شورای امنیت سازمان ملل ابزاری در دست ناقضان حقوق بشر است

انسانی دارند، آگاه نیستند و تنها آنجا که انسان بداند حقوقی دارد می‌تواند برای برخوردار شدن از آن حقوق مبارزه کند.» معاونت حقوق بشر وزارت دادگستری در این بیانیه افزود: «حقوق بشر به‌عنوان یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های تمدن و پیشرفت جامعه بشری، امروزه بازچه قدرت‌های بزرگ شده است. ابهام در تعریف آن و استفاده ابزاری از آن و معیارهای دوگانه حقوق بشری، یکی از مهم‌ترین کاستی‌ها و چالش‌های کنونی ارتقای حقوق بشر در جهان به حساب می‌آید. بیش از هفت دهه از تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر گذشته است، اما همچنان در اقصی نقاط دنیا شاهد نقض حقوق بشر هستیم. از یک سو خاورمیانه دستخوش حوادث بی‌شماری از جمله نقض حقوق انسانی در یمن، سوریه، عراق و افغانستان است؛ از سوی دیگر نقض حقوق انسانی در کشورهای غربی مدعی دموکراسی و حقوق بشر همگی حکایت از این دارد که همچنان تا رسیدن به نقطه ایده‌آل حقوق بشر فاصله بسیاری داریم.» در این بیانیه آمده است: «طنز ماجرا اینجاست که در دوران کنونی دولت‌هایی علم حقوق بشر را به دست گرفته‌اند و پرچم‌دار مبارزه برای پیشبرد حقوق بشر شده‌اند که خود سیاهه‌ای از نقض حق‌های بشری را در کارنامه خود دارند. طنز تلخ آنکه این دولت‌ها با ادعای حقوق بشر و دموکراسی خواهی اقدام به مداخله در امور داخلی کشورهای می‌کنند که تنها تفاوت آنها، اختلاف ایدئولوژیک در تعریف و معیارهای حقوق بشر است.» «معاونت حقوق بشر و امور بین‌الملل وزارت دادگستری همواره کوشیده در این بین سهم و نقشی هر چند کوچک در شفاف‌تر شدن این آسمان غبارآلود نقض حقوق بشر در دنیا و پیشبرد وضع حقوق بشر به‌ویژه در ایران اسلامی داشته باشد. امید است با چشم‌انداز پیش‌رو و تمامی این تلاش‌ها به‌ویژه تلاش‌های کنشگران و فعالان بی‌ادعای حقوق بشری، آسمان غبار گرفته نقض حقوق بشر تبدیل به آسمان آبی و شفاف شود.» دهم دسامبر به‌عنوان روز جهانی حقوق بشر نام‌گذاری شده است.

معاونت حقوق بشر وزارت دادگستری در بیانیه‌ای به مناسبت روز جهانی حقوق بشر اعلام کرد: «شوربخانه نهادی بین‌المللی حقوق بشر همچون شورای حقوق بشر سازمان ملل یا ارکان سیاسی همچون شورای امنیت تبدیل به ابزاری در دست زورگویان و ناقضان حقوق بشر در جهت مطامع آنها شده است.» به گزارش روابط عمومی وزارت دادگستری در متن این بیانیه آمده است: «در این شرایط اولاً نیاز به تعریفی مشترک از حقوق بشر در سطح جهانی داریم، ثانياً ساختارهای بین‌المللی همچون سازمان ملل نیاز به بازنگری جدی با هدف برخورد و نگاه یکسان به مقوله حقوق بشر دارد. مادامی که به مقوله حقوق بشر همچون ابزار نگریده شده، چشم‌انداز رعایت حقوق بشر در آینده همچنان مه‌آلود خواهد بود.»

در بیانیه معاونت حقوق بشر وزارت دادگستری تصریح شده است: «بیش از هفت دهه از زمان تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر می‌گذرد. اعلامیه‌ای که هدف آن حفظ حقوق انسان‌ها در عرصه‌های مختلف از بدو تولدش تا ختم حیات است. اعلامیه‌ای که قرار بود معیاری جهانی باشد برای احترام به حقوق بنیادین بشر. حقوقی همچون حق بر آزادی و برابری انسان‌ها، حق بر حیات، حق بر آزادی اندیشه و بیان و... که براساس اعلامیه حق همه انسان‌هاست. حقوق بشر به منزله حقوق «بنیادین» و «فردی» نگریده می‌شود که به هر انسانی در هر نقطه از جهان فقط به دلیل انسان‌بودنش تعلق می‌گیرد.»

«حقوق بشر در دنیای امروز با چالش‌های گوناگونی روبرو است و آن گونه که حقوق بشر امروز از نظر سیاسی بدیهی به نظر می‌رسد، اجرای کامل آن امری چندان آسان نیست. با نگاهی گذرا به ۷۰ سال اخیر و مسیری که بشریت تا امروز طی کرده است، چندان کارنامه درخشانی از وضع حقوق بشر و حقوق انسانی به دست نمی‌دهد و همین‌طور دورنمای آینده بشریت با توجه به وضع امروز حقوق بشر چندان امیدوارانه به نظر نمی‌رسد. هنوز هم وضع جهان به گونه‌ای است که بسیاری انسان‌ها از اینکه حقوقی

ماجرای عجیب قرص‌های مخفی در کیک‌ها

حدود ۱۰ روز پیش گزارش‌هایی به مسئولان سلامت آموزش و پرورش منعکس شد مبنی بر اینکه در بسته‌های کوچک کیک که دانش‌آموزان برای تغذیه میان‌وعده به مدرسه آورده و شاید هم از بوفه مدارس خریداری کرده بودند، قرص‌هایی مشاهده شده است. حسن ضیاءالدینی، مدیرکل سلامت و تندرستی وزارت آموزش و پرورش در این خصوص به فارس گفت: «وقتی این گزارش‌ها به ما رسید، به وزارت بهداشت نامه زدیم، ضمن اینکه حراست آموزش و پرورش برای پیگیری و هماهنگی

بخش‌های مربوط در جریان قرار گرفت.»

او ادامه داد: «از استان‌های هرمزگان، سیستان و بلوچستان و آذربایجان غربی این گزارش‌ها به ما رسید و پیگیر هستیم.» ضیاءالدینی افزود: «این قرص‌ها بیشتر استامینوفن، آنتی‌هیستامین و رانیتیدین بود و گزارشی از مسمومیت دانش‌آموزان نداشتیم.» او با بیان اینکه این کیک‌ها بسته‌بندی کارخانه‌ها را داشته است، تصریح کرد: «منتظر پاسخ وزارت بهداشت هستیم.»

لباس؛ عامل فقر، نابرابری و خشونت در دنیای مدرن

صفحه ۱۵

کتاب پاییز

کتاب‌های پیشنهادی
«شهروند» که در فصل اخیر
منتشر شده‌اند

صفحه ۷

دستگیری عامل جنایت شب‌بری بازیرکی پلیس

صفحه ۱۴

احمد توکلی: بین مردم کارت
هوشمند غذا توزیع کنید

هر نفر شصت قاشق سهمیه غذا در ماه